

Hodnostáři obce Kněževsi od roku 1881 až do 1884

Pan **František Kraupner**, statkář z čísla 24, starosta

Pan **František Patrák**, rolník z čísla 22, I. radní

Pan **Václav Vojáček**, rolník z čísla 37, II. radní

Pan **Jakub Thunzhorný**, rolník z čísla 4, III. radní

Pan **Jakub Štros**, rolník z čísla 102, výbor

Pan **Josef Cédli**, rolník z čísla 73, výbor

Pan **Josef Pracný**, rolník z čísla 137, výbor

Pan **František Patrák**, rolník z čísla 57, výbor

Pan **Josef Hocký**, rolník z čísla 46, výbor

Pan **Jakub Hornof**, rolník z čísla 45, výbor

Pan **Václav Cédli**, rolník z čísla 41, výbor

Pan **František König**, rolník z čísla 29, výbor

Pan **Josef Cédli**, kupec z čísla 20, výbor

Pan **Vendelín Fojtík**, rolník z čísla 16, výbor

Pan **Josef Klúč**, kolář z čísla 10, výbor

Pan **František Módr**, domkář z čísla 159, výbor

Pan **František Franěk**, rolník z čísla 83, výbor

Pan **Josef Laun**, rolník z čísla 81, výbor

**Starosta, radní,
členové výboru**

Duchovenstvo

Duchovní

P. pan **Ludvig Ullman**, farář

P. pan **Hynek Švancara**, kaplan

Učitelstvo

Učitelé

Pan **Jan Treybal**, řídící učitel, učitel IV. třídy

Pan **Alois Ibl**, učitel III. třídy

Pan **František Sutner**, učitel II. třídy

Pan **Václav Ludvík**, učitel I. třídy

Obecní úředník

Obecní úředník

Pan **František Ransdorf** z Kněževsi čís. 143

Sluhové obce

Obecní sluhové

Josef Filip, obecní policejní strážník z Kněževsi, dosazen

1. listopadu 1881 po zemřelém strážníku Adolfu Černém, domkáři z Kněževsi čís. 78

Josef Němeček, ponocný, bývalý obecní pastýř

Karel Štech, obecní kovář, dosazen po Vojtěchu Ransdorfovi

Roku 1883 stavěla se okresní nová silnice po straně jižní, pan **Jakub Thunzhorný**, t. č. obecní policejní komisař navrhl okresnímu

**1883, stavba
silnice**

výboru, aby silnici starou při straně severní ponechala do správy obce a na novou silnici že přispěje občanstvo aspoň povozem, a pak že bude při straně jižní mnohem lepší. Okresní výbor schválil návrh ten, a místo překládání staré silnice při straně severní, stavěl novou při straně jižní, kámen, který již při staré silnici navežen byl, převezli Kněževeští občané zdarma na stranu druhou. Stavbu silnice vedl p. stavitel silnic Šídlo ze Slabec.

1883, nový most ke Kolečovicím

Roku tohoto (1883) byl též postaven nový most ke Kolečovicům. Most ten stavěl p. stavitel Ries z Rakovníka, železo dodáno z továrny bratří Bondy z Prahy a jeho montéry zde sestaven.

1884, dokončení nové školní budovy

Roku 1884 dostavená byla nová školní budova od stavitele J. Brzáka z Rakovníka.

Hradební zdě, podezdívku na zahrádku, kůlny a chlívice stavěl p. Josef Kindl, mistr zednický v Kněževsi. Železnou hradbu stavěl a dělal p. Adolf Kučera z Kněževsi čís. 188. Lavice do nové školy dělal Vojtěch Diršmíd, truhlář z Kolečovic.

Psáno 6/9 1884 J. F.

1884, počet domů, okresní funkcionáři,

Roku tohoto (1884) byla v Kněževsi 194 čísla domovní, taktéž tolik domů, z nichž bylo 25 jednopatrových a ostatní přízemková. V těchto letech byl v Rakovníku c. k. okresní hejtman Josef Manschinger, c. k. okresní soudce Hartman, okresním starostou Vincenc Feyerfeil, c. k. notář v Rakovníku.

1884, hospodářská výstava

Toho roku byla též hospodářská, lesnická a průmyslová výstava v Rakovníku od 6ho až do 10ho září hospodářským spolkem z Kněževsi a mnoha občany silně zastoupená.

1884, požár čp. 50 a čp. 51

Dne z 8ho na 9ho června 1884 v noci vypukl požár mezi domky čís. pop. 50 a 51 a zničil obě stavení na popel a mimo toho uhořeli ještě majetníku Viktorinovi Šímovi v čís. pop. 50 dva koně a mnoho drůbeže.

Složení místní školní rady

Nová školní budova byla vystavěná za místní školní rady:

Předseda byl František Kraupner, později pak byl p. Jakub Thunzhorný

P. pána Ludvíka Ullmana, faráře
Pana Jana Treybala, říd. učitele
Pana Františka Patrása
Pana Jakuba Štrosa, škol. dozorce
Pana Jakuba Štise,
Pana Františka Fraňka,
Pana Františka Stehlíka
Pana Františka Ransdorfa

Budova obecné školy dokončená v roce 1884

Vzpomínka milému našemu rodáku

Vzpomínka
na Václava
Hornofa

Již odpočívá. Sláva budiž památce jeho. Václav Hornof to byl, po němž tak mnoho pěkných věcí nám zůstalo, které jen pilná ruka vypracovati může a scházejíce se s těmito vzácnými památkami jsme povinni pilnému, neúnavnému to muži učiniti na tomto místě vřelou vzpomínku.

Václav Hornof narodil se dne 21. září 1840 v čísle domu 59. Číslo toto neslo jméno po statku „u Bařků“. Co žák navštěvoval t. č. jednotřídní školu v Kněževsi za působení vzorného učitele Františka Spala. Po odbytí obecné školy dal jej otec jeho Josef Hornof na studie reálné školy v Rakovníku, odkud odebral se do učitelského ústavu v Praze a absolvovav tento, nastoupil učitelský úřad. Po krátkém působení na roli školské byl stížen neduhem plicním, musil vzdáti se veškerého působení při škole. Vrátil se k rodičům do rodiště svého, kdež poslední síly života svého věnoval obci a vlasti. První snahou jeho bylo vzbudit v občanstvu lásku k národu, k vlasti a k literatuře české. Založil roku 1861 čtenářský spolek „Beseda“, v kterém odebírány byly různé časopisy, byvše po jistou dobu členy spolku pilně čítány. Největším dílem jeho bylo založení roku 1870 obecní knihovny, kterouž sám vzorně po dlouhá léta řídil, spravoval a rozšiřoval. Společně s přítelem svým Václavem Srben, řádným posluchačem právnické fakulty na c. k. univerzitě Karlo-Ferdinandské v Praze, založil roku 1868 ochotnické divadlo

Životopis

**Zakladatel
obecní
knihovny
a ochotnického
divadla**

Literární činnost

v Kněževsi. Při první hře dáván byl Klicperův „Divotvorný klobouk“ a představení divadelní zahájeno bylo slavnostním proslovením Václava Hornofa. Václav Hornof počátkem roku 1864 na žádost obecního představeného vykonával po delší dobu veškeré práce do správy obecní spadající. Milou jeho prací bylo do knihy této jakožto knihy pamětní pilně paměťhodné věci, příhody, události vpisovati a že tak horlil, v této knize na stránce 6 budoucím zapisovatelům důležité učinil připomenutí. Zavedl dále velkou knihu „Sepsání obyvatelstva“. Urovnal, sám svázal zemské a říšské zákoníky a mnoho jiných důležitých věcí obecnímu archivu zachoval. Václav Hornof byl též literárním spisovatelem a zanechal nám mnoho prací, z nichž uvádíme: Dějepis pro školu obecnou, sbírku básní pod jménem Růženeček, básně v různých časopisech českých otištěné, Sebrané povídky a různé překlady z ruského a německého jazyka a mnoho jiných věcí. Po dlouhé plicní chorobě zemřel dne (neuvedeno) 1874 v Chrášťanech, kamž se v posledním čase ku své sestře odstěhoval. Čest budiž jeho památce!

Po tomto krátkém úvodu, který věnovali jsme památce Václava Hornofa, přistupujeme k zaznamenávání různých opomenutých a v této knize nezaznamenaných událostí.

V Kněževsi dne 5. února 1885, F. Patrák

Hrob Václava Hornofa na kněževském hřbitově

Různé

V roku 1868

Slavnosti svěcení základního kamene Národního divadla v Praze dne 16. května (o pouti sv. Jana Nepomuckého) zúčastnilo se přes 30 občanů zdejších.

Tábora na hradu Pravda nad Domoušicemi zúčastnilo se koňmo asi 40 banderistů (*banderium = slavnostní skupina jezdců na koních nebo pěších, obvykle krojovaná*) a mnoho povozů z Kněževsi.

Tábora na Kokrdově u Rakovníka zúčastnilo se 38 banderistů a mnoho povozů z Kněževsi.

Táboru u Křekovic poblíž Chmelištné zúčastnilo se 43 banderistů a mnoho jiných povozů zdejších.

Slavnosti svěcení praporu spolku Vesna v Rakovníku zúčastnilo se mnoho občanů zdejších v pěkném průvodu. V průvodu tom zvláště vynikal čtyřspřežní okrášlený povoz vezoucí divadelní ochotníky. V povoze tom zapřaženi nejsilnější a nejpěknější koně z obce zdejší, jež řídili vystrojení po staročesky dva jezdci. Jedním z těchto jezdců byl Václav Cédla, který co horlivý národovec všech podobných slavností, také i této slavnosti, se zúčastnil. Druhým z jezdců byl F. P.

Vepsáno dodatečně do volného místa v kronice:

V kronice sousední obce Chrástán zaznamenal kronikář Gregor toto: Františka Hornofová, sestra Václava Hornofa, učitele, spisovatele a zakladatele kněžveské kroniky, byla provdána za sedláka Antonína Donáta, nar. r. 1833 v Chrástanech čp. 33 (byl držitelem i čp. 31). Antonín a Františka Donátovi měli 3 děti:

1) Anna Donátová, provdaná Stýbalová, nar. r. 1856. Byla první učitelka jako žena. Její manžel Stýbal byl rovněž učitelem v Kolíně. Ona tamtéž učitelkou.

2) Dr. techn. věd Ing. Josef Donát, syn. Byl spolumajitelem firmy Bartelmus a Donát v Brně – továrna na elektrické stroje. Narodil se 22. 4. 1858 v Chrástanech. Zemřel 14. 3. 1937. Měl dceru Slávku, provdanou Vuletičovou (manžel Jugoslávec).

3) Třetí potomek byl Václav Donát, nar. 7. 5. 1869 v Chrástanech čp. 33. Studoval v Kolíně a v Lipsku. Byl v Pavlově u Pelhřimova, kdež koupil r. 1894 velkostatek. Tu byl za Rakouska poslancem, za I. republiky členem Revolučního národního shromáždění a r. 1920 senátorem. 14. 2. 1924 stal se předsedou senátu a byl jím

Dodatek k r. 1868

1868, položení zákl. kamene Nár. divadla

1868, tábor lidu u hradě Pravda

1868, tábor lidu u Rakovníka

1868, tábor lidu u Křekovic

1868, slavnost svěcení praporu spolku Vesna v Rakovníku

Dodatek k medailonku Václava Hornofa

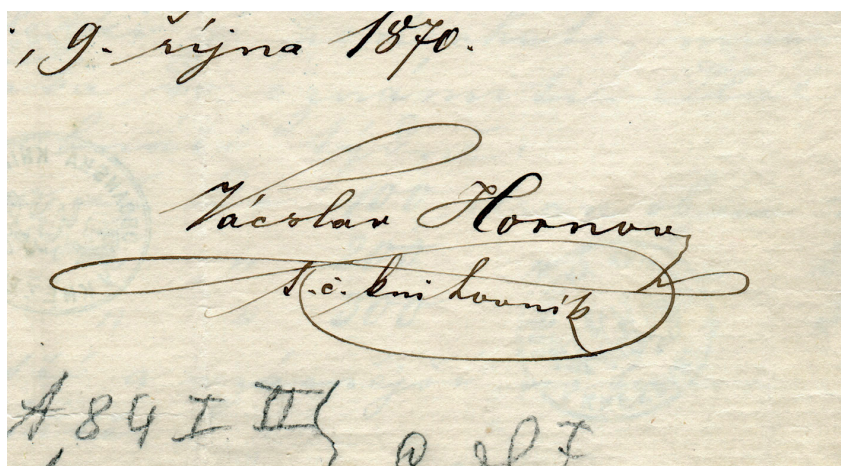
až do doby protektorátní. Antonín a jeho manželka roz. Hornofová z Kněževsi čp. 59 odstěhovali se k synovi Václavovi do Pavlova r. 1906. Tam oba zemřeli.

Běh Václava Donáta:

1. Dcera Svatava Donátová, nar. 1900, provdaná Růžičková, žije v Anglii
2. Syn Závíš Donát, nar. 1903
3. Syn Radim Donát, nar. 1906
4. Syn Váša Donát, nar. 1908.

V Chráštanech z toho rodu nikdo nežije. Vnučka Donátové – Stýbalové Luše Vávrová, profesorka vyšší hospodářské školy v Berouně, by snad mohla poskytnouti ještě další spolehlivé údaje.

Zapsal 21. 9. 1959 Hauner Josef, kronikář

Podpis Václava Hornofa v kronice knihovny